

# Uradni list

## Evropske unije

# C 311



Slovenska izdaja

## Informacije in objave

Letnik 65

16. avgust 2022

Vsebina

### IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

#### Sodišče Evropske unije

2022/C 311/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> . . . . .	1
---------------	--------------------------------------------------------------------------------------	---

### V Objave

SODNI POSTOPKI

#### Sodišče

2022/C 311/02	Zadeva C-14/22 P: Pritožba, ki jo je vložil QC 6. januarja 2022 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 11. novembra 2021 v zadevi T-77/21, QC/Komisija . . . . .	2
2022/C 311/03	Zadeva C-150/22 P: Pritožba, ki jo je HG vložil 24. februarja 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 15. decembra 2021 v zadevi T-693/16 P RENV-RX, HG/Komisija . . . . .	2
2022/C 311/04	Zadeva C-253/22 P: Pritožba, ki jo je Calrose Rice vložil 11. aprila 2022 zoper sklep Splošnega sodišča (deseti senat) z dne 11. februarja 2022 v zadevi T-459/21, Calrose Rice/(EUIPO) – Ricegrowers (Sunwhite) . . . . .	2
2022/C 311/05	Zadeva C-299/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 4. maja 2022 – M. D./„Tez Tour“ UAB . . . . .	3
2022/C 311/06	Zadeva C-303/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Brně (Češka republika) 9. maja 2022 – CROSS Zlín a.s./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže . . . . .	4

SL

2022/C 311/07	Zadeva C-307/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 10. maja 2022 – FT/DW . . . . .	4
2022/C 311/08	Zadeva C-313/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Elenktiko Synedrio (Grčija) 11. maja 2022 – ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a/Elliniko Dimosio . . . . .	5
2022/C 311/09	Zadeva C-354/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgerichts (Nemčija) 1. junija 2022 – Weingut A/Land Rheinland-Pfalz . . . . .	6
<b>Splošno sodišče</b>		
2022/C 311/10	Zadeva T-501/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Corneli/ECB (Dostop do dokumentov – Sklep 2004/258/ES – Sklep ECB o imenovanju začasne uprave v družbi Banca Carige – Zavrnitev dostopa – Izjema v zvezi z varstvom zaupnosti informacij, ki so kot take varovane po pravu Unije – Splošna domneva zaupnosti – Pojem zaupnih informacij – Obveznost obrazložitve) . . . . .	8
2022/C 311/11	Zadeva T-797/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2022 – Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/EBC („Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Posebne nadzorne naloge, ki so prenesene na ECB – Odločba o odvzemu dovoljenja kreditni instituciji – Huda kršitev nacionalnih določb za prenos Direktive 2005/60/ES – Sorazmernost – Kršitev zakonodaje v zvezi z upravljanjem kreditnih institucij – Pravica do obrambe – Očitna napaka pri presoji – Pravica do učinkovitega sodnega varstva“) . . . . .	8
2022/C 311/12	Zadeva T-337/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorrent) („Znamka Evropske unije – Odločba odbora za pritožbe, ki potrjuje preklic prejšnje odločbe – Člen 103(1) Uredbe (EU) 2017/1001 – Zahteva za konverzijo v prijavo nacionalne znamke – Razlog za izključitev konverzije – Neuporaba znamke Evropske unije – Člen 139(2)(a) Uredbe 2017/1001 – Pravica do izjave – Člen 47 Listine o temeljnih pravicah“) . . . . .	9
2022/C 311/13	Zadeva T-502/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2022 – Munich/EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije MUNICH10A.T.M. – Prejšnji figurativna znamka Evropske unije in nacionalna figurativna znamka MUNICH – Relativni razlogi za zavrnitev – Člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 60(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj verjetnosti zmede – Neobstoj podobnosti proizvodov in storitev – Neobstoj estetskega dopolnjevanja – Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001) – Pravica do obrambe) . . . . .	10
2022/C 311/14	Zadeva T-641/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Leonine Distribution/Komisija (Kultura – Program „Ustvarjalna Evropa“ (od leta 2014 do leta 2020) – Podprogram Media – Razpis za zbiranje predlogov EACEA/05/2018 – Sklep EACEA o zavrnitvi kandidature tožeče stranke zaradi neizpolnjevanja pogojev za upravičenost – Sklep Komisije o zavrnitvi upravne pritožbe v zvezi s sklepom EACEA – Pojem evropskega podjetja – Nepovratna sredstva, namenjena le vlagateljem, ki so neposredno ali prek večinskega deleža v lasti državljanov držav članic Unije ali državljanov drugih evropskih držav, ki sodelujejo v podprogramu – Napake pri presoji – Nepreučitev dokumentov, priloženih predlogu – Sorazmernost) . . . . .	10
2022/C 311/15	Zadeva T-357/21: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Jose A. Alfonso Arpon/EUIPO – Puma (PLUMAflex by Roal) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PLUMAflex by Roal – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije PUMA – Relativni razlog za zavrnitev – Škodovanje ugledu – Člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001) . . . . .	11
2022/C 311/16	Zadeva T-331/22: Tožba, vložena 31. maja 2022 – NLVOW/Komisija . . . . .	12
2022/C 311/17	Zadeva T-344/22: Tožba, vložena 9. junija 2022 – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie/Komisija . . . . .	13

2022/C 311/18	Zadeva T-346/22: Tožba, vložena 3. junija 2022 – Föreningen Svenskt Landskapsskydd/Komisija . . .	15
2022/C 311/19	Zadeva T-366/22: Tožba, vložena 17. junija 2022 – Ryanair/Komisija . . . . .	16
2022/C 311/20	Zadeva T-378/22: Tožba, vložena 29. junija 2022 – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans) . . . . .	17
2022/C 311/21	Zadeva T-379/22: Tožba, vložena 29. junija 2022 – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans) . . . . .	18
2022/C 311/22	Zadeva T-390/22: Tožba, vložena 2. julija 2022 – Mndoiants/Svet . . . . .	18
2022/C 311/23	Zadeva T-391/22: Tožba, vložena 4. julija 2022 – Société générale in drugi/EOR . . . . .	19
2022/C 311/24	Zadeva T-392/22: Tožba, vložena 4. julija 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel in drugi/EOR . . . . .	21
2022/C 311/25	Zadeva T-393/22: Tožba, vložena 4. julija 2022 – BPCE in drugi/EOR . . . . .	22
2022/C 311/26	Zadeva T-394/22: Tožba, vložena 4. julija 2022 – Banque postale/EOR . . . . .	22
2022/C 311/27	Zadeva T-410/22: Tožba, vložena 4. julija 2022 – Crédit agricole in drugi/EOR . . . . .	23
2022/C 311/28	Zadeva T-411/22: Tožba, vložena 5. julija 2022 – Dexia Crédit Local/EOR . . . . .	24
2022/C 311/29	Zadeva T-420/22: Tožba, vložena 7. julija 2022 – BNP Paribas/EOR . . . . .	25



## IV

*(Informacije)*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

## SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

**Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije***(2022/C 311/01)***Zadnja objava**

UL C 303, 8.8.2022

**Prejšnje objave**

UL C 294, 1.8.2022

UL C 284, 25.7.2022

UL C 276, 18.7.2022

UL C 266, 11.7.2022

UL C 257, 4.7.2022

UL C 244, 27.6.2022

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Objave)

## SODNI POSTOPKI

## SODIŠČE

**Pritožba, ki jo je vložil QC 6. januarja 2022 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 11. novembra 2021 v zadevi T-77/21, QC/Komisija**

(Zadeva C-14/22 P)

(2022/C 311/02)

Jezik postopka: francoščina

**Stranki**

Pritožnik: QC (zastopnik: F. Moyses, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija.

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 30. junija 2022 pritožbo zavrnil kot očitno neutemeljeno in pritožnici naložil plačilo stroškov.

**Pritožba, ki jo je HG vložil 24. februarja 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 15. decembra 2021 v zadevi T-693/16 P RENV-RX, HG/Komisija**

(Zadeva C-150/22 P)

(2022/C 311/03)

Jezik postopka: francoščina

**Stranki**

Pritožnik: HG (zastopnica: L. Levi, odvetnica)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 30. junija 2022 pritožbo zavrglo zaradi očitne nepristojnosti Sodišča in pritožniku naložilo plačilo njegovih stroškov.

**Pritožba, ki jo je Calrose Rice vložil 11. aprila 2022 zoper sklep Splošnega sodišča (deseti senat) z dne 11. februarja 2022 v zadevi T-459/21, Calrose Rice/(EUIPO) – Ricegrowers (Sunwhite)**

(Zadeva C-253/22 P)

(2022/C 311/04)

Jezik postopka: angleščina

**Stranke**

Pritožnik: Calrose Rice (zastopnik: H. Raychev, адвокат)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Ricergrowers Ltd

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 6. julija 2022 odločilo, da se pritožba ne dopusti in da Calrose Rice nosi svoje stroške.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)  
4. maja 2022 – M. D./„Tez Tour“ UAB**

**(Zadeva C-299/22)**

(2022/C 311/05)

Jezik postopka: litvanščina

**Predložitevno sodišče**

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

**Stranke v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: M. D.

Tožena stranka: „Tez Tour“ UAB

Tretja stranka: „Fridmis“ UAB

**Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali mora obstajati uradno opozorilo organov države odhoda in/ali prihoda, da se je treba vzdržati nepotrebne potovanja in/ali razvrstitve države potovanja (in verjetno tudi države odhoda) kot države, ki spada na območje tveganja, da bi se zanj oziroma zanjo štelo, da so se v kraju potovanja ali neposredni bližini zgodile neizogibne in izredne okoliščine v smislu prvega stavka člena 12(2) Direktive (EU) 2015/2302 (1)?
2. Pri presoji, ali v kraju potovanja ali neposredni bližini ob razdoru pogodbe o paketnem potovanju obstajajo neizogibne in izredne okoliščine in ali te znatno vplivajo na izvedbo turističnega paketa: (i) ali bi bilo treba upoštevati le objektivne okoliščine, to je ali je znatno vplivanje na izvedbo turističnega paketa povezano le z objektivno nezmožnostjo in ga je treba razlagati tako, da zajema le primere, v katerih je pogodba fizično in tudi pravno neizvedljiva, ali pa kljub temu zajema tudi primere, v katerih je pogodba sicer izvedljiva, vendar (v obravnavani zadevi zaradi utemeljenega strahu pred okužbo s COVID-19) pa postane njena izvedba zapletena in/ali ekonomsko nedonosna (v smislu varnosti potnikov, da je ogroženo njihovo zdravje in/ali življenje, možnosti uresničevanja ciljev počitniškega potovanja); (ii) ali so pomembni subjektivni dejavniki, kot so potovanje odraslih skupaj z otroki, mlajšimi od 14 let, ali pripadnost skupini z višjim tveganjem zaradi starosti ali zdravstvenega stanja potnika itd.? Ali ima potnik pravico odstopiti od pogodbe o paketnem potovanju, če zaradi pandemije in povezanih okoliščin po mnenju povprečnega potnika potovanje v kraj potovanja in iz njega ni več varno, potniku povzroča nevšečnosti ali vzbuja utemeljen strah za svoje zdravje ali pred okužbo z nevarnim virusom?
3. Ali na pravico do odstopa od pogodbe brez plačila odstopnine kakorkoli (na primer, kadar taka pravica ni odobrena, kadar se uporabljajo strožja merila za ocenjevanje veljavnosti negativnega učinka na izvedbo turističnega paketa itd.) vpliva dejstvo, da so okoliščine, na katere se sklicuje potnik, ob rezervaciji potovanja že nastopile oziroma so že bile vsaj pričakovane/verjetne? Ali bi bilo treba pri uporabi merila razumne predvidljivosti v okviru pandemije upoštevati dejstvo, da čeprav je Svetovna zdravstvena organizacija informacije o širjenju virusa objavila, ko je bila sklenjena pogodba o paketnem potovanju, in je bilo kljub temu težko predvideti potek pandemije in njene posledice, ni bilo jasnih ukrepov za obvladovanje okužbe in njen nadzor ali dovolj podatkov o sami okužbi in da se je od trenutka rezervacije potovanja do njegove odpovedi število okužb očitno povečevalo?

4. Ali pri presoji v zvezi s tem, ali v kraju potovanja ali njegovi bližini ob razdoru pogodbe o paketnem potovanju obstajajo neizogibne in izredne okoliščine in ali te znatno vplivajo na izvedbo turističnega paketa, pojem „v kraju potovanja ali neposredni bližini“ zajema le državo prihoda ali pa, če se upošteva narava neizogibne in izredne okoliščine, to je nalezljiva virusna okužba, tudi država odhoda, pa tudi točke, povezane z odhodom na potovanje in vrnitvijo z njega (točke prestopa, nekatera prevozna sredstva itd.)?

(<sup>1</sup>) Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL 2015 L 326, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Brně (Češka republika)  
9. maja 2022 – CROSS Zlín a.s./Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**

(Zadeva C-303/22)

(2022/C 311/06)

Jezik postopka: češčina

**Predložitevno sodišče**

Krajský soud v Brně

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: CROSS Zlín a.s.

Tožena stranka: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je češka ureditev, v skladu s katero lahko naročnik sklene pogodbo o oddaji javnega naročila pred vložitvijo tožbe pri sodišču, pristojnem za preizkus zakonitosti odločbe o izključitvi ponudnika, ki jo je na drugi stopnji sprejel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (urad za varstvo konkurence, Češka republika), skladna s členoma 2(3) in 2a(2) Direktive 89/665/EGS (<sup>1</sup>), razlaganima ob upoštevanju člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

(<sup>1</sup>) Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989) (Slovenska posebna izdaja, poglavje 6, zvezek 1, str. 246).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 10. maja 2022 –  
FT/DW**

(Zadeva C-307/22)

(2022/C 311/07)

Jezik postopka: nemščina

**Predložitevno sodišče**

Bundesgerichtshof

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožena stranka in revidentka: FT

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: DW



**Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali je treba člen 15(3), prvi stavek, v povezavi s členom 12(5) Splošne uredbe o varstvu podatkov<sup>(1)</sup> razlagati tako, da upravljavec (v obravnavanem primeru: lečeči zdravnik) posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki (v obravnavanem primeru: pacientu), ni zavezan brezplačno zagotoviti prvo kopijo njegovih osebnih podatkov, ki jih obdeluje upravljavec, če ta posameznik kopije ne zahteva za namene, navedene v prvem stavku uvodne izjave 63 Splošne uredbe o varstvu podatkov, torej da bi se lahko seznanil z obdelavo njegovih osebnih podatkov in preveril njeno zakonitost, temveč zasleduje drug namen, ki ni povezan z varstvom osebnih podatkov, vendar je legitimen (namen v obravnavanem primeru: presoja obstoja zahtevkov v zvezi z zdravnikovo odgovornostjo)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:
  - a) Ali kot omejitev pravice iz člena 15(3), prvi stavek, v povezavi s členom 12(5) Splošne uredbe o varstvu podatkov do brezplačne zagotovitve kopije osebnih podatkov, ki jih obdeluje upravljavec, v skladu s členom 23(1)(i) Splošne uredbe o varstvu podatkov pride v poštev tudi nacionalna določba države članice, ki je bila sprejeta pred uveljavitvijo Splošne uredbe o varstvu podatkov?
  - b) Če je odgovor na vprašanje 2a pritrdilen: ali je treba člen 23(1)(i) Splošne uredbe o varstvu podatkov razlagati tako, da tam navedene pravice in svoboščine drugih obsegajo tudi njihov interes glede razbremenitve stroškov, povezanih z zagotovitvijo kopije osebnih podatkov v skladu s členom 15(3), prvi stavek, Splošne uredbe o varstvu podatkov, in drugih bremen, povzročenih z zagotovitvijo kopije?
  - c) Če je odgovor na vprašanje 2b pritrdilen: ali kot omejitev obveznosti in pravic, izhajajočih iz člena 15(3), prvi stavek, v povezavi s členom 12(5) Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu s členom 23(1)(i) Splošne uredbe o varstvu podatkov pride v poštev nacionalna določba, ki v razmerju med zdravnikom in pacientom v položaju, ko zdravnik pacientu zagotovi kopijo osebnih podatkov pacienta iz njegove zdravstvene kartoteke, vedno in ne glede na konkretne okoliščine posameznega primera določa pravico zdravnika, da od pacienta zahteva povrnitev stroškov?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje in na vprašanja 2a, 2b ali 2c nikalen: ali pravica iz člena 15(3), prvi stavek, Splošne uredbe o varstvu podatkov v razmerju med zdravnikom in pacientom obsega pravico do zagotovitve kopij vseh delov pacientove zdravstvene kartoteke, ki vsebujejo osebne podatke pacienta, ali pa zadeva le zagotovitev kopije osebnih podatkov pacienta kot take, pri čemer je zdravniku, ki obdeluje osebne podatke, prepuščeno, na kakšen način bo zadevnemu pacientu sestavil podatke?

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Elenktiko Synedrio (Grčija) 11. maja 2022 –  
ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a/Elliniko Dimosio**

**(Zadeva C-313/22)**

(2022/C 311/08)

Jezik postopka: grščina

**Predložitveno sodišče**

Elenktiko Synedrio

**Stranki**

Pritožnica: ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a

Nasprotna stranka: Elliniko Dimosio

**Vprašanja za predhodno odločanje**

1. Ali je mogoče na podlagi določb (i) člena 30(1), (3) in (4) Uredbe št. 1260/1999 <sup>(1)</sup> ter pravila št. 1, točka 1.9, Uredbe št. 1685/2000 <sup>(2)</sup>; (ii) člena 4(3) Uredbe št. 70/2001; ter (iii) členov 38 in 39(1) Uredbe št. 1260/1999, člena 4 Uredbe št. 438/2001 <sup>(3)</sup>, člena 2(2) Uredbe št. 448/2001 <sup>(4)</sup>, člena 1(2) Uredbe št. 2988/1995 <sup>(5)</sup> ter člena 14 Uredbe št. 659/1999 <sup>(6)</sup>, sklepati, da prodaja podjetja, ki je prejelo pomoč, in njegovega nepremičnega premoženja samodejno pomeni spremembo izvedbenih pogojev, ki veljajo za sofinanciranje naložbe v tem podjetju, ki je tako bistvena, da sama po sebi upravičuje uporabo nacionalne določbe, kakršna je ta iz člena 18(5) medministrske uredbe št. 192249/EYS 4057/19. 8. 2002 (ministrske uredbe št. 9216/EYS 916/12. 2. – 18. 2. 2004), ki določa brezpogojno in dolgoročno prepoved prenosa lastništva nad nepremičninami podjetja, ki je prejelo pomoč, pri čemer sta za nespoštovanje te prepovedi predpisana popoln ali delen umik sklepa o odobritvi pomoči in vračilo celotnega ali delnega zneska izplačane državne pomoči?
2. Ali je treba določbe (i) člena 30(4) Uredbe št. 1260/1999; (ii) člena 4(3) Uredbe št. 70/2001 <sup>(7)</sup> in točke 4.12 Smernic o državni regionalni pomoči, ki se nanaša na načelo trajnosti malih in srednjih podjetij, ki prejmejo pomoč; (iii) členov 38 in 39 Uredbe št. 1260/1999, člena 2(2) Uredbe št. 448/2001, člena 1(2) ter členov 2 in 4 Uredbe št. 2988/1995 ter člena 14 Uredbe št. 659/1999, razlagati tako, da prodaja nepremičnega premoženja in samega podjetja, ki je prejelo pomoč, do katere pride na podlagi internega dogovora, ki so ga zaradi zagotavljanja donosnosti zadevne družbe sprejeli njeni delničarji, ne pomeni bistvene spremembe operacije sofinanciranja ali neupravičene prednosti ene od strank in je posledično ni mogoče šteti za nepravilnost ali razlog za vračilo pomoči, če izvedbeni pogoji, ki veljajo za to naložbo, ostajajo nespremenjeni in če za prenos lastništva velja zakonska ureditev, na podlagi katere sta odsvojitelj in pridobitelj solidarno odgovorna za dolgove in obveznosti, ki obstajajo na dan prenosa?
3. Ali je treba v skladu z določbami členov 17, 52 in 53 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter načelom pravne varnosti v povezavi s členom 1 (prvega) Dodatnega protokola k EKČP, zagotoviti, da se med ukrepi za izvedbo finančnega popravka in vračilo pomoči, kot so določeni v členih 38[(1)](h) in 39(1) Uredbe št. 1260/1999, členu 2(2) Uredbe št. 448/2001, členu 4 Uredbe št. 2988/1995 in členu 14 Uredbe št. 659/1999, ter pravico do varstva „premoženja“ upravičenca do pomoči doseže ustrezno ravnotežje, na podlagi katerega za takega upravičenca velja delno ali popolno izvzetje, tudi če se ugotovi obstoj bistvene spremembe dejavnosti, ki se financira, ali neupravičene obogatitve, ki je posledica prenosa te dejavnosti?

<sup>(1)</sup> Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 31).

<sup>(2)</sup> Uredba Komisije (ES) št. 1685/2000 z dne 28. julija 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede upravičenosti izdatkov za aktivnosti, ki se sofinancirajo iz Strukturnih skladov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 122).

<sup>(3)</sup> Uredba Komisije (ES) št. 438/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Strukturnih skladov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 132).

<sup>(4)</sup> Uredba Komisije (ES) št. 448/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede postopkov izvajanja finančnih popravkov pri pomoči iz Strukturnih skladov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 155).

<sup>(5)</sup> Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

<sup>(6)</sup> Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES [sedaj člen 108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

<sup>(7)</sup> Uredba Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 141).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgerichts (Nemčija)  
1. junija 2022 – Weingut A/Land Rheinland-Pfalz**

(Zadeva C-354/22)

(2022/C 311/09)

Jezik postopka: nemščina

**Predložitevno sodišče**

Bundesverwaltungsgericht

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Revident: Weingut A

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: Land Rheinland-Pfalz

### Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se lahko šteje, da proizvodnja vina poteka v celoti na vinogradniškem gospodarstvu, po katerem se proizvod imenuje, v smislu člena 54(1), drugi pododstavek, Delegirane uredbe (EU) 2019/33<sup>(1)</sup>, kadar se grozdje stiska v stiskalnici, ki je bila za 24 ur najeta od drugega vinogradniškega gospodarstva, v tem času pa je na voljo izključno vinogradniškemu gospodarstvu, po katerem se proizvod imenuje?
2. Če je odgovor pritrđen, ali se zahteva, da stiskanje opravijo osebe, zaposlene na vinogradniškem gospodarstvu, po katerem se proizvod imenuje, oziroma da to stiskanje te osebe vsekakor nadzirajo na kraju samem, ali pa lahko grozdje stisnejo tudi osebe, zaposlene na vinogradniškem gospodarstvu, ki da stiskalnico v najem, po navodilih vinogradniškega gospodarstva, po katerem se proizvod imenuje?
3. Če lahko grozdje stisnejo tudi osebe, zaposlene na vinogradniškem gospodarstvu, ki da stiskalnico v najem, ali so lahko te osebe v primeru nenadnih težav pooblašene, da na podlagi samostojne odločitve posežejo v stiskanje?
4. Ali je v nasprotju s tem, da se proizvodnja vina pripiše vinogradniškemu gospodarstvu, po katerem se proizvod imenuje, to, da ima vinogradniško gospodarstvo, ki da stiskalnico v najem in opravi stiskanje, lasten interes v zvezi z vrsto in načinom postopka stiskanja, ker je v pogodbi o obdelovanju vinogradniških površin, ki je bila prav tako sklenjena s tem gospodarstvom, dogovorjen dodatek k plačilu za obdelovanje, vezanem na površino, odvisen od pridelka in kakovosti ter določen na hektoliter kabinetnega vina, pozne trgatve ali izbora?

---

<sup>(1)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/33 z dne 17. oktobra 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vlogami za zaščito označb porekla, geografskih označb in tradicionalnih izrazov v vinskem sektorju, postopkom ugovora, omejitvami uporabe, spremembami specifikacij proizvoda, preklicem zaščite ter označevanjem in predstavitvijo (UL 2019, L 9, str. 2), v zdajšnji različici, kot izhaja iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/1375 z dne 11. junija 2021 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2019/33 glede spremembe tradicionalnih izrazov v vinskem sektorju (UL 2021, L 297, str. 16).

# SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Corneli/ECB

(Zadeva T-501/19) <sup>(1)</sup>

*(Dostop do dokumentov – Sklep 2004/258/ES – Sklep ECB o imenovanju začasne uprave v družbi Banca Carige – Zavrnitev dostopa – Izjema v zvezi z varstvom zaupnosti informacij, ki so kot take varovane po pravu Unije – Splošna domneva zaupnosti – Pojem zaupnih informacij – Obveznost obrazložitve)*

(2022/C 311/10)

Jezik postopka: italijanščina

## Stranki

Tožeča stranka: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastopnik: F. Ferraro, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: F. von Lindeiner, A. Riso in M. Van Hoecke, agenti, skupaj z D. Sarmientom Ramírez-Escuderom, odvetnikom)

## Predmet

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Evropske centralne banke (ECB) LS/LDG/19/182 z dne 29. maja 2019 o zavrnitvi dostopa do njenega sklepa z dne 1. januarja 2019 o imenovanju začasne uprave v družbi Banca Carige.

## Izrek

1. Sklep Evropske centralne banke (ECB) z dne 29. maja 2019 o zavrnitvi dostopa do njenega sklepa z dne 1. januarja 2019 o imenovanju začasne uprave v družbi Banca Carige se razglasi za ničen.
2. ECB se naloži plačilo stroškov.

<sup>(1)</sup> UL C 312, 16.9.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2022 – Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/EBC

(Zadeva T-797/19) <sup>(1)</sup>

*(„Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Posebne nadzorne naloge, ki so prenesene na ECB – Odločba o odvzemu dovoljenja kreditni instituciji – Huda kršitev nacionalnih določb za prenos Direktive 2005/60/ES – Sorazmernost – Kršitev zakonodaje v zvezi z upravljanjem kreditnih institucij – Pravica do obrambe – Očitna napaka pri presoji – Pravica do učinkovitega sodnega varstva“)*

(2022/C 311/11)

Jezik postopka: nemščina

## Stranke

Tožeči stranki: Anglo Austrian AAB AG, nekdanja Anglo Austrian AAB Bank AG (Dunaj, Avstrija), Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV (Velp, Nizozemska) (zastopnika: M. Ketzer in O. Behrends, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: C. Hernández Saseta, E. Yoo in V. Hümpfner, agenti)

### **Predmet**

Tožeči stranki s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti sklepa Evropske centralne banke (ECB) z dne 14. novembra 2019, ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-20190009, s katerim je slednja odvzela dovoljenje banki AAB Bank za začetek dejavnosti kreditnih institucij.

### **Izrek**

1. Tožba se zavrne.
2. Anglo Austrian AAB AG in Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV poleg svojih stroškov nosita stroške Evropske centralne banke (ECB), vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

---

(<sup>1</sup>) UL C 10, 13.1.2020.

---

### **Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Hochmann Marketing/EUIPO (bittorrent)**

(Zadeva T-337/20) (<sup>1</sup>)

*(„Znamka Evropske unije – Odločba odbora za pritožbe, ki potrjuje preklic prejšnje odločbe – Člen 103(1) Uredbe (EU) 2017/1001 – Zahteva za konverzijo v prijavo nacionalne znamke – Razlog za izključitev konverzije – Neuporaba znamke Evropske unije – Člen 139(2)(a) Uredbe 2017/1001 – Pravica do izjave – Člen 47 Listine o temeljnih pravicah“)*

(2022/C 311/12)

Jezik postopka: nemščina

### **Stranki**

Tožeča stranka: Hochmann Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Nemčija) (zastopnik: J. Jennings, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Söder in E. Markakis, agenta)

### **Predmet**

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU zahteva razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 30. marca 2020 (zadeva R 187/2020-4).

### **Izrek**

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Hochmann Marketing GmbH se naloži plačilo stroškov.

---

(<sup>1</sup>) UL C 255, 3.8.2020.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2022 – Munich/EUIPO – Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)**(Zadeva T-502/20) <sup>(1)</sup>

*(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije MUNICH10A.T.M. – Prejšnji figurativna znamka Evropske unije in nacionalna figurativna znamka MUNICH – Relativni razlogi za zavrnitev – Člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 60(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj verjetnosti zmede – Neobstoj podobnosti proizvodov in storitev – Neobstoj estetskega dopolnjevanja – Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001) – Pravica do obrambe)*

(2022/C 311/13)

Jezik postopka: španščina

**Stranke**

Tožeča stranka: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Španija) (zastopnik: M. del Mar Guix Vilanova, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem Tone Watch, SL (Madrid, Španija) (zastopnik: J. López Martínez, odvetnik)

**Predmet**

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 25. marca 2020 (zadeva R 2472/2018-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med tožečo stranko in intervenientko.

**Izrek**

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Munich, SL se naloži plačilo stroškov.

<sup>(1)</sup> UL C 329, 5.10.2020.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Leonine Distribution/Komisija**(Zadeva T-641/20) <sup>(1)</sup>

*(Kultura – Program „Ustvarjalna Evropa“ (od leta 2014 do leta 2020) – Podprogram Media – Razpis za zbiranje predlogov EACEA/05/2018 – Sklep EACEA o zavrnitvi kandidature tožeče stranke zaradi neizpolnjevanja pogojev za upravičenost – Sklep Komisije o zavrnitvi upravne pritožbe v zvezi s sklepom EACEA – Pojem evropskega podjetja – Nepovratna sredstva, namenjena le vlagateljem, ki so neposredno ali prek večinskega deleža v lasti državljanov držav članic Unije ali državljanov drugih evropskih držav, ki sodelujejo v podprogramu – Napake pri presoji – Nepreučitev dokumentov, priloženih predlogu – Sorazmernost)*

(2022/C 311/14)

Jezik postopka: angleščina

**Stranke**

Tožeča stranka: Leonine Distribution GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: J. Kreile, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Farrell in A. Katsimerou, agenta)

Intervenient v podporo tožene stranke: Evropska izvajalska agencija za izobraževanje in kulturo (zastopniki: H. Monet, N. Sbrilli in V. Kasparian, agenti)

### **Predmet**

Tožeča stranka s tožbo, ki temelji na členu 263 PDEU, predlaga razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije C(2020) 5515 final z dne 10. avgusta 2020 o zavrnitvi upravne pritožbe, vložene na podlagi člena 22(1) Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 235), zoper odločbo Evropske izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA) z dne 12. maja 2020 o zavrnitvi prošnje za nepovratna sredstva, vložene v okviru razpisa za zbiranje predlogov „Podpora za distribucijo nenacionalnih filmov – samodejni sistem distribucije“ (EACEA/05/2018).

### **Izrek**

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Leonine Distribution GmbH se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, nastalih Evropski komisiji.
3. Evropska izvajalska agencija za izobraževanje in kulturo (EACEA) nosi svoje stroške.

(<sup>1</sup>) UL C 19, 18.1.2021.

### **Sodba Splošnega sodišča z dne 29. junija 2022 – Jose A. Alfonso Arpon/EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal)**

(Zadeva T-357/21) (<sup>1</sup>)

*(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije PLUMAFlex by Roal – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije PUMA – Relativni razlog za zavrnitev – Škodovanje ugledu – Člen 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001)*

(2022/C 311/15)

Jezik postopka: angleščina

### **Stranke**

Tožeča stranka: Jose A. Alfonso Arpon SL (Arnedo, Španija) (zastopnik: C. Hernández Hernández, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Söder in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Puma SE (Herzogenaurach, Nemčija) (zastopnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvetnik)

### **Predmet**

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 6. aprila 2021 (zadeva R 2991/2019-1).

### **Izrek**

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Jose A. Alfonso Arpon SL se naloži plačilo stroškov.

(<sup>1</sup>) UL C 329, 16.8.2021.

**Tožba, vložena 31. maja 2022 – NLVOW/Komisija****(Zadeva T-331/22)**

(2022/C 311/16)

Jezik postopka: angleščina

**Stranki**

Tožeča stranka: Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbines (NLVOW) (Annerveenschekanaal, Nizozemska)  
(zastopnik: G. Byrne, Barrister-at-law)

Tožena stranka: Evropska komisija

**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 in s katerim je bila zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo z dne 10. decembra 2021 razglašena za nedopustno, razglasi za ničn;
- poleg tega in/ali podredno, ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila ukrepanje, ko je bila z dopisom tožeče stranke z dne 10. decembra 2021 k temu pozvana v skladu s postopkom iz člena 265, in/ali ni oblikovala svojega stališča glede pritožbe tožeče stranke iz tega dopisa;
- ugotovi, da je Komisija nezakonito ocenila in/ali sprejela in/ali objavila nizozemski nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljevanju: NEPN) v delu, v katerem ta ni v skladu z Aarhuško konvencijo, in je zato z njim kršeno pravo EU in mednarodno pravo in/ali je ta nezakonit;
- ugotovi, da Komisija ni izpolnila svojih pozitivnih obveznosti, ki izhajajo iz prava EU in mednarodnega prava, da sprejme ukrepe, ki so potrebni in primerni za obravnavo in/ali odpravo neskladnosti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo;
- ugotovi, da se z „Uredbo o upravljanju“ (Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov) <sup>(1)</sup> ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v tem delu ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom ter je zato nezakonita;
- ob upoštevanju neskladnosti NEPN-jev in zlasti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo ugotovi, da neizpolnjevanje obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe o upravljanju, pomeni kršitev navedene uredbe, kršitev konvencije in poleg tega tudi kršitev Pogodb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 je treba razglasiti za ničn.
  - Tožeča stranka je Komisiji z dopisom z dne 10. decembra 2021 predložila zahtevo. Komisija je v odgovoru na ta dopis zahtevo tožeče stranke štela za nedopustno. Tožeča stranka meni, da je sklep Komisije upravni akt, kot je opredeljen v Aarhuški uredbi (kakor je bila spremenjena). <sup>(2)</sup> Tožeča stranka trdi, da je sklep Komisije s tega vidika v temelju napačen, pomeni kršitev okoljskega prava EU in okoljskega mednarodnega prava ter kršitev Pogodb. Tožeča stranka trdi, da Komisija krši pozitivne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija).



- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršeno sekundarno pravo Unije, vključno s členoma 9 in 10 Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena). Tožeča stranka trdi, da je s sklepom Komisije kršena njena pravica do pravnega varstva v okoljskih zadevah na podlagi Aarhuške konvencije in Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena). Tožeča stranka trdi tudi, da sta z upravnim aktom Komisije, kakor je opredeljen v Aarhuški uredbi, kakor je bila spremenjena, kršeni Pogodbi.
2. Drugi tožbeni razlog: dodatno ali podredno glede na prvi tožbeni razlog: Komisija je opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU v zvezi z NEPN-ji, ki jih je Komisija ocenila, sprejela in objavila, vključno z zlasti nizozemskim NEPN.
- Komisija je s tem, da ni ukrepala na podlagi zahteve tožeče stranke za notranjo revizijo, vloženo v skladu s členom 265 PDEU, kršila pozitivne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb, vključno z zlasti členom 3 PEU in členom 191 PDEU. Ta kršitev odraža tudi očitno kršitev mednarodnega in evropskega običajnega in pogodbenega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Aarhuške konvencije, členoma 9 in 10 Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena) in Sklepom VII/8f (kakor je bil spremenjen), sprejetim 21. oktobra 2021.
3. Tretji tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU v zvezi z oceno in/ali sprejetjem in/ali objavo nizozemskega NEPN s strani Komisije in v zvezi s tem, da Komisija ni zagotovila njegove skladnosti z Aarhuško konvencijo.
4. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU v zvezi z Uredbo o upravljanju. <sup>(3)</sup>

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebni ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018 L 328, str. 1).

<sup>(2)</sup> Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264 str. 13), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2021/1767 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 (UL 2021, L 356, str. 1).

<sup>(3)</sup> Glej opombo 1.

## Tožba, vložena 9. junija 2022 – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie/Komisija

(Zadeva T-344/22)

(2022/C 311/17)

Jezik postopka: angleščina

### Stranki

Tožeča stranka: Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie (Schettens, Nizozemska) (zastopnik: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Tožena stranka: Evropska komisija

### Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 in s katerim je bila zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo zavržena kot nedopustna, razglasi za ničen, ker krši Pogodbi;

- poleg tega in/ali podredno, ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU;
- ugotovi, da je Komisija nezakonito ocenila in/ali sprejela in/ali objavila nizozemski nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljevanju: NEPN) v delu, v katerem ta ni v skladu z Aarhuško konvencijo, in je zato z njim kršeno pravo EU in mednarodno pravo in/ali je ta nezakonit;
- ugotovi, da Komisija ni izpolnila svojih pozitivnih obveznosti, ki izhajajo iz prava EU in mednarodnega prava, da sprejme ukrepe, ki so potrebni in primerni za obravnavo in/ali odpravo neskladnosti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo;
- ugotovi, da se z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup> ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v tem delu ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom ter je zato nezakonita;
- ob upoštevanju neskladnosti NEPN-jev in zlasti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo ugotovi, da neizpolnjevanje obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta, pomeni kršitev navedene uredbe, kršitev konvencije in poleg tega tudi kršitev Pogodb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 je treba razglasiti za ničn, ker pomeni kršitev Pogodb in mednarodnega prava. Tožeča stranka je decembra 2021 Komisiji predložila zahtevo, s katero jo je prosila, naj opravi notranjo revizijo v zvezi z zadevami, navedenimi v tej zahtevi, ki se nanašajo na okoljsko pravo. V odgovor na to zahtevo za notranjo revizijo je Komisija zahtevo tožeče stranke označila za nedopustno. Tožeča stranka trdi, da je sklep Komisije s tega vidika v temelju napačen, pomeni kršitev okoljskega prava EU in okoljskega mednarodnega prava ter kršitev Pogodb. Tožeča stranka trdi, da Komisija krši pozitivne in negativne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija). Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršeno sekundarno pravo Unije, vključno s členoma 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(2)</sup> in/ali obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) št. 1367/2006. Tožeča stranka trdi tudi, da je s sklepom Komisije kršena njena pravica do pravnega varstva na podlagi Aarhuške konvencije in Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena).
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU v zvezi z NEPN-ji, ki jih je Komisija ocenila, sprejela in objavila, vključno z zlasti nizozemskim NEPN. Komisija je s tem, da ni ukrepala, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Aarhuške konvencije. Tožeča stranka trdi tudi, da je Komisija z opustitvijo kršila sekundarno pravo Unije, vključno z med drugim členom 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 (kakor je bila spremenjena).
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni zagotovila popolne skladnosti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo, zato navedeni NEPN je in je bil v celotnem upoštevnem obdobju ocenjen, sprejet in objavljen v očitnem nasprotju s pravom EU in mednarodnim pravom in je zato nezakonit. V zvezi s tem tožeča stranka tudi trdi, da to, da Komisija ni sprejela in/ali izvedla ustreznih ukrepov za obravnavo in/ali odpravo zgoraj navedene težave, pomeni opustitev Komisije, s katero je kršen člen 265 PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog: z Uredbo (EU) 2018/1999 se ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v zato ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom. Poleg tega ali podredno tožeča stranka trdi, da Uredba (EU) 2018/1999 krši Pogodbi. Zato tožeča stranka trdi, da je treba Uredbo (EU) 2018/1999 razglasiti za nezakonito.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018 L 328, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264 str. 13).

---

**Tožba, vložena 3. junija 2022 – Föreningen Svenskt Landskapsskydd/Komisija**

**(Zadeva T-346/22)**

(2022/C 311/18)

Jezik postopka: angleščina

**Stranki**

Tožeča stranka: Föreningen Svenskt Landskapsskydd (Höganäs, Švedska) (zastopnik: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Tožena stranka: Evropska komisija

**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 in s katerim je bila zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo zavrnjena kot nedopustna, razglasi za ničen, ker krši Pogodbi;
- poleg tega in/ali podredno, ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU;
- ugotovi, da je Komisija nezakonito ocenila in/ali sprejela in/ali objavila švedski nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljevanju: NEPN) v delu, v katerem ta ni v skladu z Aarhuško konvencijo, in je zato z njim kršeno pravo EU in mednarodno pravo in/ali je ta nezakonit;
- ugotovi, da Komisija ni izpolnila svojih pozitivnih obveznosti, ki izhajajo iz prava EU in mednarodnega prava, da sprejme ukrepe, ki so potrebni in primerni za obravnavo in/ali odpravo neskladnosti švedskega NEPN z Aarhuško konvencijo;
- ugotovi, da se z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (<sup>1</sup>) ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v tem delu ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom ter je zato nezakonita;
- ob upoštevanju neskladnosti NEPN-jev in zlasti švedskega NEPN z Aarhuško konvencijo ugotovi, da neizpolnjevanje obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta, pomeni kršitev navedene uredbe, kršitev konvencije in poleg tega tudi kršitev Pogodb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 je treba razglasiti za ničen. Tožeča stranka je Komisiji z dopisom z dne 15. decembra 2021 predložila zahtevo. Komisija je na to zahtevo odgovorila z zgoraj omenjenim dopisom, v katerem je vlogo tožeče stranke označila za nedopustno. Tožeča stranka trdi, da je sklep Komisije s tega vidika v temelju napačen, pomeni kršitev okoljskega prava EU in okoljskega mednarodnega prava ter kršitev Pogodb. Tožeča stranka trdi, da Komisija krši pozitivne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija). Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršeno sekundarno pravo Unije, vključno s členoma 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta <sup>(1)</sup>. Tožeča stranka trdi, da je s sklepom Komisije kršena njena pravica do pravnega varstva na podlagi Aarhuške konvencije in Uredbe (ES) št. 1367/2006 (kakor je bila spremenjena).
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU v zvezi z NEPN-ji, ki jih je Komisija ocenila, sprejela in objavila, vključno z zlasti švedskim NEPN. Komisija je s tem, da ni ukrepala, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Aarhuške konvencije. Tožeča stranka trdi tudi, da je Komisija z opustitvijo kršila sekundarno pravo Unije, vključno z med drugim členom 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 (kakor je bila spremenjena).
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni zagotovila popolne skladnosti švedskega NEPN z Arhuško konvencijo, zato navedeni NEPN je in je bil v celotnem upoštevnem obdobju ocenjen, sprejet in objavljen v očitnem nasprotju s pravom EU in mednarodnim pravom in je zato nezakonit.
4. Četrty tožbeni razlog: z Uredbo (EU) 2018/1999 se ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v zato ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom. Poleg tega ali podredno tožeča stranka trdi, da Uredba (EU) 2018/1999 krši Pogodbi. Zato tožeča stranka trdi, da je treba Uredbo (EU) 2018/1999 razglasiti za nezakonito.

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018 L 328, str. 1).

<sup>(2)</sup> Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264 str. 13).

**Tožba, vložena 17. junija 2022 – Ryanair/Komisija**

**(Zadeva T-366/22)**

(2022/C 311/19)

Jezik postopka: angleščina

## Stranki

Tožeča stranka: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastopniki: E. Vahida, S. Rating in I.-G. Metaxas-Maranghidis, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

## Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost Sklepa Evropske komisije (EU) z dne 26. julija 2021 v zvezi z državno pomočjo SA. 56867 (2020/N, ex 2020/PN) – Nemčija – Nadomestilo za škodo, ki je zaradi pandemije covid-19 nastala družbi Condor Flugdienst GmbH<sup>(1)</sup>; in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila člen 107(2)(b) PDEU in storila očitne napake pri presoji nadzora sorazmernosti pomoči za škodo, ki jo je povzročila pandemija covid-19.
2. Drugi tožbeni razlog: Sklep krši posebne določbe PDEU in splošna načela evropskega prava, na katerih temelji liberalizacija zračnega prometa v Uniji od poznih osemdesetih let prejšnjega stoletja, tj. prepoved diskriminacije, svoboda opravljanja storitev in svoboda ustanavljanja, ter Uredbo 1008/2008<sup>(2)</sup>.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija kljub resnim težavam ni začela formalnega postopka preiskave, kršila pa je tudi procesne pravice tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je kršila obveznost obrazložitve.

<sup>(1)</sup> UL 2022, C 177, str. 1.

<sup>(2)</sup> Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (prenovitev), UL 2008, L 293, str. 3.

## Tožba, vložena 29. junija 2022 – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Zadeva T-378/22)

(2022/C 311/20)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

## Stranke

Tožeča stranka: Diesel SpA (Breganze, Italija) (zastopniki: F. Celluprica, F. Fischetti in F. De Bono, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija)

## Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Sporna znamka: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, v zvezi z besedno znamko Joggjeans – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 180 919

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. aprila 2022 v zadevi R 1073/2021-2

## Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbi družbe Diesel SpA v celoti ugotovi in izpodbijano odločbo razveljavi;

— intervenientki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, nastalimi na prejšnjih stopnjah tega postopka.

#### Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 60(1)(c) v povezavi s členom 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

---

### Tožba, vložena 29. junija 2022 – Diesel/EUIPO – Lidl Stiftung (Joggjeans)

(Zadeva T-379/22)

(2022/C 311/21)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

#### Stranke

Tožeča stranka: Diesel SpA (Breganze, Italija) (zastopniki: F. Celluprica, F. Fischetti in F. De Bono, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija)

#### Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije Joggjeans – znamka Evropske unije št. 18 187 200

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 5. aprila 2022 v zadevi R 1074/2021-2

#### Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti ugodi zahtevku družbe Diesel SpA in razveljavi izpodbijano odločbo.
- intervenientki naloži plačilo stroškov postopka vključno z vsemi stroški zgodnejših faz tega postopka.

#### Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 60(1)(c) v povezavi s členom 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

---

### Tožba, vložena 2. julija 2022 – Mndoiants/Svet

(Zadeva T-390/22)

(2022/C 311/22)

Jezik postopka: francoščina

#### Stranki

Tožeča stranka: Sergueï Mndoiants (Moskva, Rusija) (zastopnika: F. Bélot in P. Tkhor, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

## Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2022/582 <sup>(1)</sup> z dne 8. aprila 2022 razglasi za ničen v delu, v katerem je z njim ime tožeče stranke vpisano na seznam iz Priloge I k Sklepu Sveta (SZVP) 2014/145 z dne 17. marca 2014;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2022/581 <sup>(2)</sup> z dne 8. aprila 2022 razglasi za nično v delu, v katerem je z njo ime tožeče stranke vpisano na seznam iz Priloge I k Uredbi Sveta (UE) št. 2014/269 z dne 17. marca 2014;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva in obveznosti obrazložitve. Tožeča stranka navaja, da ji informacije, ki jih je podal Svet, ne omogočajo obrambe, ker, prvič, elementi, ki jih je podal Svet, ne morejo pomeniti utemeljitve za zadevne omejevalne ukrepe, saj so površinski in, drugič, Svet ni navedel posamičnih, specifičnih in konkretnih razlogov, ki bi tožeči stranki zagotovili zadosten vpogled v zvezi z utemeljenostjo akta.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ker so, prvič, elementi, ki jih Svet navaja za vpis tožeče stranke na seznam, v celoti dejansko napačni in, ker, drugič, Svet ni dokazal niti, da je tožeča stranka pomemben poslovnež, niti, da je vplivna, ter niti, da je dejavna v gospodarskih sektorjih, ki vladi Ruske federacije zagotavljajo znaten vir prihodkov.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja. Tožeča stranka ocenjuje, da so sankcije, ki so ji bile naložene, v zvezi z njo diskriminatorne in nesorazmerne glede na cilje teh ukrepov.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev individualnih temeljnih pravic, vključno z lastninsko pravico in pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, stanovanja in komunikacij. Svet naj bi z vpisom tožeče stranke na seznam tako ravnal v nasprotju z načelom sorazmernosti.

<sup>(1)</sup> Sklep Sveta (SZVP) 2022/582 z dne 8. aprila 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L 110, 2022, str. 55).

<sup>(2)</sup> Izvedbena uredba Sveta (EU) 2022/581 z dne 8. aprila 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L 110, 2022, str. 3).

## Tožba, vložena 4. julija 2022 – Société générale in drugi/EOR

(Zadeva T-391/22)

(2022/C 311/23)

Jezik postopka: francoščina

## Stranke

Tožeče stranke: Société générale (Pariz, Francija), Crédit du Nord (Lille, Francija), SG Option Europe (Puteaux, Francija) (zastopniki: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

## Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa št. SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednje določbe Uredbe EMR <sup>(1)</sup>, Izvedbene uredbe <sup>(2)</sup> in Delegirane uredbe <sup>(3)</sup>:
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) ter 70(2)(a) in (b) Uredbe EMR;
  - členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
  - člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja, ker naj načini izračuna predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje (ESR), določeni v Uredbi EMR in Delegirani uredbi, ne bi odražali dejanske velikosti in dejanskega tveganja institucij.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, ker naj bi mehanizem predhodnih prispevkov v ESR, določen v Uredbi EMR in Delegirani uredbi, temeljil na oceni, ki naj bi umetno poslabšala profil tveganja velikih francoskih institucij, in torej vodil do nesorazmerno visokih prispevkov.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti, ker naj izračun zneska predhodnih prispevkov, določen v Uredbi EMR, Delegirani uredbi in Izvedbeni uredbi, na eni strani ne bi mogel biti natančno predviden dovolj zgodaj in ker naj bi bil na drugi strani bolj kot od situacije in profila tveganja institucije odvisen od njenega relativnega položaja glede na druge institucije, ki plačujejo prispevke. Nazadnje, tožeče stranke menijo, da Komisija ne bi smela biti odgovorna za določitev kazalnikov tveganja v okviru Delegirane uredbe, saj imajo ta merila izrazito strukturno in odločilno vlogo pri določanju zneskov prispevkov.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja, ker naj v izpodbijanem sklepu ne bi bili ustrezno upoštevani vsi kazalniki tveganja.
5. Peti tožbeni razlog: napačna uporaba prava v zvezi z določitvijo prilagoditvenega koeficienta. Tožeče stranke zatrjujejo napačno uporabo prava, ker je EOR, ki se je oprl na napačno razlago več določb Uredbe EMR, določil očitno previsok prilagoditveni koeficient.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve v zvezi z omejitvijo uporabe nepreklicnih zavez za plačilo (v nadaljevanju: NZP), ker naj v izpodbijanem sklepu ne bi bilo jasno in podrobno navedeno, zakaj je potrebno na eni strani določiti zgornjo mejo uporabe nepreklicnih zavez za plačilo na 15 % in na drugi strani v zavarovanje sprejeti le gotovino.
7. Sedmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji. Tožeče stranke glede tega trdijo, da tveganji procikličnosti in likvidnosti, na kateri se sklicuje EOR za omejitev uporabe NZP, nista utemeljeni, in sicer zlasti ob upoštevanju posebnih značilnosti NZP in okvira, v katerih se uporabljajo.



8. Osmi tožbeni razlog: napačna uporaba prava. Tožeče stranke trdijo, da se EOR na eni strani opira na napačno razlago določb, ki dovoljujejo uporabo NZP, ker vsem institucijam nalaga enak ukrep na podlagi abstraktne analize, na drugi strani pa tem določbam jemlje polni učinek, ker je delež NZP sistematično in brez zadostne utemeljitve omejen na zakonski minimum.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
- (<sup>3</sup>) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

### Tožba, vložena 4. julija 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel in drugi/EOR

(Zadeva T-392/22)

(2022/C 311/24)

Jezik postopka: francoščina

#### Stranke

Tožeče stranke: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Pariz, Francija) in 25 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

#### Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa št. SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednje določbe Uredbe EMR (<sup>1</sup>), Izvedbene uredbe (<sup>2</sup>) in Delegirane uredbe (<sup>3</sup>):
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) ter 70(2)(a) in (b) Uredbe EMR;
  - členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
  - člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

#### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve T-391/22, Société générale in drugi/EOR.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
- (<sup>3</sup>) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

**Tožba, vložena 4. julija 2022 – BPCE in drugi/EOR****(Zadeva T-393/22)**

(2022/C 311/25)

Jezik postopka: francoščina

**Stranke**

Tožeče stranke: BPCE (Pariz, Francija) in 45 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

**Predlogi**

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa št. SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v ESR za leto 2022 v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednje določbe Uredbe EMR <sup>(1)</sup>, Izvedbene uredbe <sup>(2)</sup> in Delegirane uredbe <sup>(3)</sup>:
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) in 70(2)(a) in (b) Uredbe EMR;
  - členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
  - člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve T-391/22, Société générale in drugi/EOR.

<sup>(1)</sup> Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).

<sup>(2)</sup> Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).

<sup>(3)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

**Tožba, vložena 4. julija 2022 – Banque postale/EOR****(Zadeva T-394/22)**

(2022/C 311/26)

Jezik postopka: francoščina

**Stranki**

Tožeča stranka: La Banque postale (Pariz, Francija) (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

## Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa št. SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v ESR za leto 2022 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednje določbe Uredbe EMR <sup>(1)</sup>, Izvedbene uredbe <sup>(2)</sup> in Delegirane uredbe <sup>(3)</sup>:
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) in 70(2)(a) in (b) Uredbe EMR;
  - členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
  - člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja osem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve T-391/22, *Société générale* in drugi/EOR.

- <sup>(1)</sup> Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- <sup>(2)</sup> Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
- <sup>(3)</sup> Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

---

## Tožba, vložena 4. julija 2022 – *Crédit agricole* in drugi/EOR

(Zadeva T-410/22)

(2022/C 311/27)

Jezik postopka: francoščina

## Stranke

Tožeče stranke: *Crédit agricole SA* (Montrouge, Francija) in 48 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

## Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost sklepa št. SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 v delu, v katerem se nanaša na tožeče stranke;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednje določbe Uredbe EMR <sup>(1)</sup>, Izvedbene uredbe <sup>(2)</sup> in Delegirane uredbe <sup>(3)</sup>:
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) ter 70(2)(a) in (b) Uredbe EMR;

- členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
- člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v okviru zadeve T-391/22, *Société générale* in drugi/EOR.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
- (<sup>3</sup>) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

### Tožba, vložena 5. julija 2022 – Dexia Crédit Local/EOR

(Zadeva T-411/22)

(2022/C 311/28)

Jezik postopka: francoščina

### Stranki

Tožeča stranka: Dexia Crédit Local (Pariz, Francija) (zastopnika: H. Gilliams in J.-M. Gollier, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

### Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Enotnega odbora za reševanje z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje za leto 2022 z referenčno številko SRB/ES/2022/18;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov postopka.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 69(2) Uredbe št. 806/2014 (<sup>1</sup>) s sprejetim sklepom, ker je z njim določena ciljna raven za leto 2022 na osmino 1,6 % kritih vlog v državah članicah, ki sodelujejo v ESR.
2. Drugi tožbeni razlog: nezakonnost Delegirane uredbe št. 2015/63 (<sup>2</sup>):
  - zaradi kršitve načela sorazmernosti, ker izračun predhodnih prispevkov v ESR, prvič, ne ustreza ciljem Uredbe št. 806/2014, drugič, ker se z njim ne upošteva, da je tožeča stranka kreditna institucija pod upravljanjem likvidacijske mase, ki ima državno poroštvo in za katero načeloma ne bo nikoli uveljavljan ESR, ter tretjič, ker se z njim draži njeno urejeno reševanje;
  - zaradi kršitve načela enakega obravnavanja, ker se z njo enako obravnavajo institucije pod upravljanjem likvidacijske mase, ki jim je priznано državno poroštvo, in delujoče institucije.
3. Tretji tožbeni razlog: podredno, EOR je kršil načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja iz enakih razlogov, kot so navedeni v drugem tožbenem razlogu, ker s tem, da je EOR za tožečo stranko uporabil določbe Delegirane uredbe št. 2015/63 brez prilagoditve, ni spoštoval teh načel.

4. Četrty tožbeni razlog: neobstoj pravne podlage za člene 5, 69 in 70 Uredbe št. 806/2014, ker so bili sprejeti na podlagi člena 114 PDEU, čeprav ne gre za približevanje zakonodaje.
5. Peti tožbeni razlog: neobstoj pravne podlage za člene 5, 69 in 70 Uredbe št. 806/2014, ker so bili sprejeti na podlagi člena 114 PDEU, čeprav gre za davčne določbe.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

---

### Tožba, vložena 7. julija 2022 – BNP Paribas/EOR

(Zadeva T-420/22)

(2022/C 311/29)

Jezik postopka: francoščina

#### Stranki

Tožeča stranka: BNP Paribas (Pariz, Francija) (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in M. Dalon, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

#### Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU sklep SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2022 v Enotni sklad za reševanje razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se ne uporabljajo naslednji členi Uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje (<sup>1</sup>), Izvedbene uredbe (<sup>2</sup>) in Delegirane uredbe (<sup>3</sup>):
  - členi 69(1), 69(2), 70(1) in 70(2)(a) in (b) Uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje;
  - členi 4(2), 5, 6, 7 in 20 Delegirane uredbe ter Priloga I k tej uredbi;
  - člen 4 Izvedbene uredbe;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

#### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja osem tožbenih razlogov, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navajanim v zadevi T-391/22, Société générale in drugi/EOR.

- (<sup>1</sup>) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 255, str. 1).
- (<sup>2</sup>) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1).
- (<sup>3</sup>) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).
-





ISSN 1977-1045 (elektronska različica)  
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)



Urad za publikacije  
Evropske unije  
L-2985 Luxembourg  
LUKSEMBURG

SL